

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag Journalnummer Kontor
1 400.C.2-0 EU-sekr. 10. oktober 2000

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges i forbindelse med regeringskonferencen en note fra den tyske og italienske delegation vedr. forstærket samarbejde, CONFER 4783/00.

Fransk version er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 9. oktober 2000.

**KONFERENCENMELLEM
REPRÆSENTANTERNE
FORMEDLEMSSTATERNES
REGERINGER**

**Bruxelles, den 4. oktober 2000 (06.10)(OR.
de,it)**

CONFER 4783/00LIMITE

FØLGESKRIVELSE

fra: Gunter PLEUGER,
 Forbundsrepublikken
 Tysklands
 repræsentant, og
 Silvio FAGIOLO,
 Italiens repræsentant
til: Pierre VIMONT,
 formand for RK-
 gruppen af
 Ministerrepræsentanter
Vedr.: **RK 2000**: Tættere
 samarbejde-
 Positionspapir fra
 Tyskland og Italien

Vedlagt følger et positionspapir om tættere samarbejde og et udkast til ændring af de relevante traktatartikler, der hermed forelægges regeringskonferencen af den tyske og den italienske delegation i fællesskab.

Vi vil være taknemmelige for at få dette dokument udsendt som et officielt RK-dokument i forbindelse med drøftelsen af dette spørgsmål.

Tættere samarbejde

I.

1. I formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Feira blev regeringskonferencens mandat udvidet til at omfatte spørgsmålet om tættere samarbejde.

Europa-Kommissionen erklærede allerede i sin udtalelse i henhold til artikel 48 af januar 2000 følgende: "Den kommende udvidelse er af en sådan karakter, at man bør tilstræbe at gøre disse ny bestemmelser så operationelle som muligt. Det udvidede EU vil blive mere heterogent, men dette bør ikke hindre, at nogle af medlemsstaterne, hvis de ønsker det, kan anvende EU's institutionelle rammer til at indføre et tættere samarbejde."

Europa-Parlamentet fandt i sin beslutning af april 2000 ligeledes, at "tættere indbyrdes samarbejde bør være en drivkraft for Unionens videreudvikling".

2. Formandskabet forelagde den 30. august 2000 et dokument med detaljerede forslag vedrørende tættere samarbejde (CONFER 4766/00). Belgien havde allerede forelagt et dokument om dette spørgsmål den 28. august 2000 (CONFER 4765/00). Desuden havde Spanien den 14. juli 2000 fremsat nogle forslag, der specifikt vedrører tættere samarbejde under anden søjle (CONFER 4760/00).

Tyskland og Italien ser med tilfredshed på disse bidrag og støtter formandskabets aktive indsats for at gøre fremskridt i drøftelserne om tættere samarbejde. For yderligere at fremme disse drøftelser forelægger de to lande hermed et fælles bidrag, der ud over denne forklarende note indeholder et udkast til reviderede traktatbestemmelser.

II.

Italien og Tyskland har som fælles mål at gøre tættere samarbejde til (med Europa-Parlamentets ord) "en drivkraft for Unionens videreudvikling".

Dette bygger på følgende hovedbetragtninger:

- I et EU med 28 medlemmer vil det være absolut nødvendigt, at de medlemsstater, der er parat til at bevæge sig i retning af integration, får mulighed herfor under fuld overholdelse af de fælles institutionelle rammer og de gældende regler og bestemmelser. Der bør være mulighed for, at disse medlemsstater kan danne en åben og funktionel fortrop, der tjener integrationsprocessen, og som er fuldstændig åben for fremtidig deltagelse af flere medlemsstater.

- De nuværende betingelser for anvendelse af tættere samarbejde, der blev medtaget i Amsterdam-traktaten i sidste øjeblik, forhindrer i praksis brugen af dette instrument.

- EU's nyere historie viser, at hvis det tættere samarbejde ikke kan foregå inden for institutionelle rammer, vil det finde sted uden for disse rammer. I sådanne tilfælde kan EU-institutioner som Europa-Parlamentet og Kommissionen ikke indtage deres retmæssige plads, hvilket bør undgås. Desuden vil det være vanskeligere senere at integrere det pågældende samarbejde i en traktatsammenhæng og sikre adgang for de medlemsstater, der ikke havde mulighed for eller ønske om at deltage fra begyndelsen.

- Tyskland og Italien afviser tanken om et "Europa à la carte". Instrumentet tættere samarbejde må under alle omstændigheder anvendes på en selektiv og politisk ansvarlig måde. Tættere samarbejde bør ikke føre til ukoordinerede og tilfældige parallelle initiativer fra forskellige grupper af medlemsstater. I denne forstand er målet ikke så meget "tættere samarbejde" som "tættere integration".

- Anvendelsen af tættere samarbejde må fremme det fælles mål om en hurtigere og øget integration. Den gældende EU-ret og EU's institutionelle rammer må ikke påvirkes af det tættere samarbejde.

- Tættere samarbejde har også en rolle at spille inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Et indlysende krav i denne sammenhæng er at bevare samhørigheden og sammenhængen i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det er derfor afgørende, at et tættere samarbejde ikke støder mod gældende bestemmelser inden for politikker, der allerede er formuleret inden for FUSP. Italien og Tyskland mener, at i politisk praksis vil tættere samarbejde formentlig have større betydning inden for europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik og i gennemførelsen af fastlagte udenrigspolitiske holdninger. De foreslår dog, at det på den retlige plan undgås at begrænse tættere samarbejde til sådanne sandsynlige tilfælde, således som det også blev undgået i forbindelse med affattelsen af de nuværende traktatbestemmelser under første og tredje søjle.

III.

På baggrund af disse betragtninger foreslår Tyskland og Italien en række traktatændringer. Disse ændringer bygger på den nuværende struktur i traktatbestemmelserne og beskyttelsesforanstaltningerne og har kun til formål at ændre det, som er nødvendigt for at gøre tættere samarbejde til et levedygtigt politisk instrument under alle tre søjler:

1. Italien og Tyskland betragter det som et centralt element i enhver revision af traktatbestemmelserne om tættere samarbejde, at den enkelte medlemsstats mulighed for at blokere for tættere samarbejde afskaffes ("Hvis et medlem af Rådet erklærer, at det af vigtige, nærmere anførte årsager, der vedrører den nationale politik, agter at stemme imod vedtagelsen af en afgørelse, der skal træffes med kvalificeret flertal, finder der ikke afstemning sted."). Denne bestemmelse er en af de væsentligste årsager til, at tættere samarbejde inden for traktatens rammer ikke er en mulighed, der er politisk realistisk med de nuværende traktatbestemmelser. Begrebet "vigtige årsager, der vedrører den nationale politik" er vagt og sætter ikke nogen grænser for en medlemsstats politiske skønsbeføjelser med henblik på at hindre andre medlemsstater i at bevæge sig videre i retning af integration. Det er Tysklands og Italiens faste overbevisning, at en bemyndigelse skal vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden yderligere proceduremæssige hindringer.

2. I et EU med op til 28 medlemmer er det nødvendigt at justere kravet om, at "mindst et flertal af medlemsstaterne" deltager (artikel 43, stk. 1, litra d), i TEU). Italien og Tyskland foreslår, at det beslutningsdygtige antal fastsættes til samme faktiske tal som i dag, dvs. otte medlemsstater, eller bedre til en tredjedel af medlemsstaterne. Under anden søjle og i de specifikke tilfælde, hvor et tættere samarbejde tjener til at gennemføre en fælles strategi, fælles aktion eller fælles holdning, foreslår de, at mindsteantallet af medlemsstater nedsættes til [fem].

- Tyskland og Italien foreslår desuden at udelade artikel 43, stk. 1, litra c), i TEU ("kun anvendes som en sidste udvej, når det ikke er muligt at nå de nævnte traktaters mål ved anvendelse af de relevante procedurer heri"). Denne bestemmelse giver risiko for juridisk strid om, hvilke bestræbelser der ville være nødvendige for at fastslå, at traktatmålene ikke kunne nås uden anvendelse af tættere samarbejde, hvilket i høj grad er et spørgsmål om politisk skøn.

- De foreslår også at udelade det upræcise udtryk "interesser" i artikel 43, stk. 1, litra f), i TEU ("ikke berører de ikke-deltagende medlemsstats beføjelser, rettigheder, forpligtelser og interesser"), grundlæggende af samme årsager som i forrige afsnit.

- I artikel 43, stk. 1, litra a), i TEU foreslår Italien og Tyskland til gengæld at indføje sætningsleddet "tager sigte på at ... fremme dens integration" som en supplerende beskyttelse mod en spredning af samarbejdet, der kan være til skade for EU's integrationsproces som helhed.

- Endelig foreslår de i artikel 43 i TEU at tilføje en bestemmelse om, at medlemsstater, der deltager i et tættere samarbejde, skal tilskynde andre medlemsstater, der ønsker at tilslutte sig samarbejdet, til deltagelse.

3. For at indføre mulighed for tættere samarbejde også under anden søjle foreslår Tyskland og Italien at indsætte en artikel 27 a i TEU, der generelt følger modellen fra artikel 40 i TEU og artikel 11 i TEF med de generelle ændringer, der er skitseret ovenfor, men som indeholder visse yderligere ændringer, der tager hensyn til specifikke træk ved anden søjle:

- Artikel 27a, stk. 1, litra a) og b), indeholder bestemmelser, der tager sigte på at sikre sammenhængen i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

- Stk. 2, andet punktum (kravet om enstemmighed i tilfælde af en negativ udtalelse fra Kommissionen), giver Kommissionen rollen som vogter af sammenhængen i EU, en rolle, som den allerede har under første og anden søjle, men som tilpasses den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitikens særlige karakteristika.

- Stk. 2, fjerde punktum, nedsætter det beslutningsdygtige antal, der skal til for et tættere samarbejde, hvis dette indføres for at gennemføre en fælles strategi, en fælles aktion eller en fælles holdning.

- Stk. 4 sikrer, at den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik også spiller en rolle i tilfælde af et tættere samarbejde. En del af denne rolle består i at underrette Europa-Parlamentet om udviklingen inden for det tættere samarbejde i henhold til EU-traktatens artikel 45.

4. Italien og Tyskland foreslår også følgende i EF-traktatens artikel 11:

- i stk. 1, litra b), ændres "ikke berører Fællesskabets politikker, aktioner eller programmer" til "ikke skader". Den nuværende betingelse i stk. 1, litra b), er nærmest umulig at opfylde, hvis den tages bogstaveligt
- stk. 1, litra c) ("ikke vedrører unionsborgerskabet eller medfører forskelsbehandling mellem medlemsstaternes statsborgere"), udgår. Denne restriktion, der blev indført i den sidste fase af forhandlingerne på regeringskonferencen i Amsterdam, hindrer en gruppe medlemsstater i at udvikle EF-traktatens artikel 17-22 yderligere ved f.eks. ikke blot at give stemmeret til lokale valg, men også til landsdækkende politiske valg. Tyskland og Itali en foreslår en sikkerhedsforanstaltning i EU-traktatens artikel 43, stk. 1, litra a) ("tager sigte på at fremme ... dens integration"), så man ikke sækker agterud i forhold til de nuværende bestemmelser om unionsborgerskab. Den skal supplere den centrale sikkerhedsforanstaltning, der allerede er indeholdt i EU-traktatens nuværende artikel 43, stk. 1, litra e)
- den foreslåede tilføjelse til stk. 1, litra d) ("jf. især artikel 3"), giver større præcision.

BILAG II

Ændringsforslag til traktaterne

Traktaten om Den Europæiske Union

ARTIKEL 27a

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, kan i overensstemmelse med artikel 43 og 44 bemyndiges til at anvende traktaternes institutioner, procedurer og mekanismer, hvis det foreslåede samarbejde

a) overholder Det Europæiske Fællesskabs beføjelser og de mål, der er fastsat for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i dette traktatafsnit, og gavner de politikker og strategier, der er fastlagt inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

b) tager sigte på at fremme Unionens identitet som aktør inden for udenrigs- og sikkerhedspolitik og ikke hæmmer dens effektivitet som sammenhængende faktor i internationale forbindelser.

2. Den bemyndigelse, der er nævnt i stk. 1, gives af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter anmodning fra de berørte medlemsstater, og efter at Kommissionen og Rådets generalsekretær/højststående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er blevet opfordret til at afgive udtalelse; anmodningen sendes også til Europa-Parlamentet. Hvis Kommissionen afgiver en udtalelse, hvoreft er et foreslået tættere samarbejde inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ikke er tilrådeligt af de grunde, der er nævnt i artikel 43, stk. 1, litra a) eller b), gives den bemyndigelse, der er nævnt i stk. 1, med enstemmighed. I så fald hindrer det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, ikke vedtagelsen af bemyndigelsen. Hvis der foreslås et tættere samarbejde for at gennemføre en fælles strategi, en fælles aktion eller en fælles holdning, kan mindsteantallet af berørte medlemsstater være [fem]. Rådets medlemmers stemmer tildes den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

3. En medlemsstat, som ønsker at deltage i et samarbejde, der er indført i overensstemmelse med denne artikel, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som afgiver en udtalelse til Rådet inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse. Rådet træffer afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som det måtte finde nødvendige, inden fire måneder efter meddelelsen. Denne afgørelse betragtes som truffet, medmindre Rådet med kvalificeret flertal beslutter at stille den i bero; i så fald begrundes Rådet sin beslutning og fastsætter en frist for fornyet behandling heraf. I forbindelse med dette stykke træffer Rådet afgørelse på betingelserne i artikel 44.

4. Rådets generalsekretær/højststående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik tilknyttes fuldt ud det tættere samarbejde. Han underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om udviklingen inden for det tættere samarbejde i henhold til artikel 45.

5. Artikel 11-28 finder anvendelse på det tættere samarbejde i henhold til denne artikel, medmindre andet er fastsat i nærværende artikel og i artikel 43 og 44.

Afsnit VI

Bestemmelser om politisamarbejde og retligt samarbejde i

kriminalsager

Artikel 40

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde, kan i overensstemmelse med artikel 43 og 44 bemyndiges til at anvende traktaternes institutioner, procedurer og mekanismer, hvis det foreslåede samarbejde

- a) overholder Det Europæiske Fællesskabs beføjelser og de mål, der er fastsat i dette traktatafsnit
- b) har til formål at gøre det muligt for Unionen hurtigere at udvikle sig til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

2. Den bemyndigelse, der er nævnt i stk. 1, gives af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter anmodning fra de berørte medlemsstater, og efter at Kommissionen er blevet opfordret til at afgive udtalelse; anmodningen sendes også til Europa-Parlamentet.

Hvis et medlem af Rådet erklærer, at det af vigtige, nærmere anførte årsager, der vedrører national politik, agter at stemme imod, at der gives bemyndigelse med kvalificeret flertal, finder der ikke afstemning sted. Rådet kan med kvalificeret flertal anmode om, at sagen henvises til Det Europæiske Råd med henblik på enstemmig afgørelse.

Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Afgørelser træffes med mindst 62 stemmer afgivet af mindst 10 medlemmer, der stemmer for.

3. En medlemsstat, som ønsker at deltage i et samarbejde, der er indført i overensstemmelse med denne artikel, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som afgiver en udtalelse til Rådet inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse, eventuelt ledsaget af en henstilling om særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige, for at den pågældende medlemsstat kan deltage i samarbejdet. Rådet træffer afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som det måtte finde nødvendige, inden fire måneder efter meddelelsen. Afgørelsen betragtes som truffet, medmindre Rådet med kvalificeret flertal beslutter at stille den i bero; i så fald begrundes Rådet sin beslutning og fastsætter en frist for fornyet behandling heraf. I forbindelse med dette stykke træffer Rådet afgørelse på betingelserne i artikel 44.

4. Artikel 29-41 finder anvendelse på det tættere samarbejde i henhold til denne artikel, medmindre andet er fastsat i nærværende artikel og i artikel 43 og 44.

De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der vedrører De Europæiske Fællesskabers Domstols beføjelser samt udøvelsen af disse beføjelser, finder anvendelse på stk. 1, 2 og 3.

5. Denne artikel gælder med forbehold af bestemmelserne i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

Ændringsforslag til artikel 40

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde, kan i overensstemmelse med artikel 43 og 44 bemyndiges til at anvende traktaternes institutioner, procedurer og mekanismer, hvis det foreslåede samarbejde

- a) overholder Det Europæiske Fællesskabs beføjelser og de mål, der er fastsat i dette traktatafsnit
- b) har til formål at gøre det muligt for Unionen hurtigere at udvikle sig til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

2. Den bemyndigelse, der er nævnt i stk. 1, gives af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter anmodning fra de berørte medlemsstater, og efter at Kommissionen er blevet opfordret til at afgive udtalelse; anmodningen sendes også til Europa-Parlamentet.

(afsnit udgår)

Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. **(punktum udgår)**

3. En medlemsstat, som ønsker at deltage i et samarbejde, der er indført i overensstemmelse med denne artikel, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som afgiver en udtalelse til Rådet inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse, eventuelt ledsaget af en henstilling om særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige, for at den

pågældende medlemsstat kan deltage i samarbejdet. Rådet træffer afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som det måtte finde nødvendige, inden fire måneder efter meddelelsen. Afgørelsen betragtes som truffet, medmindre Rådet med kvalificeret flertal beslutter at stille den i bero; i så fald begrundes Rådet sin beslutning og fastsætter en frist for fornyet behandling heraf. I forbindelse med dette stykke træffer Rådet afgørelse på betingelserne i artikel 44.

4. Artikel 29-41 finder anvendelse på det tættere samarbejde i henhold til denne artikel, medmindre andet er fastsat i nærværende artikel og i artikel 43 og 44.

De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der vedrører De Europæiske Fællesskabers Domstols beføjelser samt udøvelsen af disse beføjelser, finder anvendelse på stk. 1, 2 og 3.

5. Denne artikel gælder med forbehold af bestemmelserne i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

Afsnit VII

Bestemmelser om tættere samarbejde

Artikel 43

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde, kan anvende de institutioner, procedurer og mekanismer, der er omhandlet i denne traktat og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvis samarbejdet

- a) tager sigte på at fremme Unionens mål og beskytte og varetage dens interesser
- b) overholder de nævnte traktaters principper og Unionens fælles institutionelle ramme
- c) kun anvendes som en sidste udvej, når det ikke er muligt at nå de nævnte traktaters mål ved anvendelse af de relevante procedurer heri
- d) omfatter mindst et flertal af medlemsstaterne
- e) ikke berører gældende fællesskabsret og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til de øvrige bestemmelser i de nævnte traktater
- f) ikke berører de ikke-deltagende medlemsstaters beføjelser, rettigheder, forpligtelser og interesser
- g) er åbent for alle medlemsstater og giver disse mulighed for at tilslutte sig samarbejdet når som helst, forudsat at de efterkommer grundafgørelsen og de afgørelser, der er truffet i henhold hertil
- h) opfylder de særlige yderligere kriterier, der alt efter område er fastsat i artikel 11 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 40 i nærværende traktat, og hvis Rådet har givet bemyndigelse hertil efter procedurene heri.

2. Medlemsstaterne skal i det omfang, de er berørt, anvende de retsakter og afgørelser, der vedtages til gennemførelse af det samarbejde, som de deltager i. Medlemsstater, der ikke deltager i samarbejdet, må ikke hæmme de deltagende medlemsstaters gennemførelse heraf.

-

Ændringsforslag til artikel 43

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde, kan anvende de institutioner, procedurer og mekanismer, der er omhandlet i denne traktat og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvis samarbejdet

- a) tager sigte på at fremme Unionens mål **og dens integration samt** beskytte og varetage dens interesser
- b) overholder de nævnte traktaters principper og Unionens fælles institutionelle ramme
- c) **(litra udgår)**
- d) omfatter mindst **otte (ord udgår)** medlemsstater
- e) ikke berører gældende fællesskabsret og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til de øvrige bestemmelser i de nævnte traktater
- f) ikke berører de ikke-deltagende medlemsstaters beføjelser, rettigheder **og** forpligtelser **(ord udgår)**

g) er åbent for alle medlemsstater og giver disse mulighed for at tilslutte sig samarbejdet når som helst, forudsat at de efterkommer grundafgørelsen og de afgørelser, der er truffet i henhold hertil

h) opfylder de særlige yderligere kriterier, der alt efter område er fastsat i artikel 11 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 40 i nærværende traktat, og hvis Rådet har givet bemyndigelse hertil efter procedurene heri.

2. Medlemsstaterne skal i det omfang, de er berørt, anvende de retsakter og afgørelser, der vedtages til gennemførelse af det samarbejde, som de deltager i. **(punktum udgår)**

3. De medlemsstater, der deltager i et tættere samarbejde, tilskynder til, at medlemsstater, der ønsker at deltage i samarbejdet, tilslutter sig det.

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Artikel 11

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde, kan i overensstemmelse med artikel 43 og 44 i traktaten om Den Europæiske Union bemyndiges til at anvende traktatens institutioner, procedurer og mekanismer, hvis det foreslåede samarbejde

- a) ikke vedrører områder, der henhører under Fællesskabets enekompetence,
- b) ikke berører Fællesskabets politikker, aktioner eller programmer,
- c) ikke vedrører unionsborgerskabet eller medfører forskelsbehandling mellem medlemsstaternes statsborgere,
- d) forbliver inden for rammerne af de beføjelser, som tillægges Fællesskabet i denne traktat, og
- e) ikke indebærer forskelsbehandling eller begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke fordrejer konkurrencevilkårene mellem dem.

2. Den bemyndigelse, der er nævnt i stk. 1, gives af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.

Hvis et medlem af Rådet erklærer, at det af vigtige, nærmere anførte årsager, der vedrører national politik, agter at stemme imod, at der gives bemyndigelse med kvalificeret flertal, finder der ikke afstemning sted. Rådet kan med kvalificeret flertal anmode om, at sagen henvises til Rådet i dets sammensætning af stats- eller regeringschefer med henblik på enstemmig afgørelse.

Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere samarbejde som omhandlet i stk. 1, retter anmodning til Kommissionen, der kan forelægge Rådet et forslag herom. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et forslag, giver den de berørte medlemsstater en begrundelse herfor.

3. En medlemsstat, som ønsker at deltage i et samarbejde, der er indført i overensstemmelse med denne artikel, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som afgiver en udtalelse til Rådet inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse. Inden fire måneder efter meddelelsen træffer Kommissionen afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige.

4. De retsakter og afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af samarbejdet, er underlagt alle de relevante bestemmelser i denne traktat, medmindre andet er fastsat i denne artikel og i artikel 43 og 44 i traktaten om Den Europæiske Union.

5. Denne artikel gælder med forbehold af protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

Ændringsforslag til artikel 11

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde, kan i overensstemmelse med artikel 43 og 44 i traktaten om Den Europæiske Union bemyndiges til at anvende traktatens institutioner, procedurer og mekanismer, hvis det foreslåede samarbejde

- a) ikke vedrører områder, der henhører under Fællesskabets enekompetence,
- b) ikke **skader** Fællesskabets politikker, aktioner eller programmer,
- c) **(litra udgår)**

d) forbliver inden for rammerne af de beføjelser, som tillægges Fællesskabet i denne traktat, **jf. især artikel 3, og**

e) ikke indebærer forskelsbehandling eller begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke fordrejer konkurrencevilkårene mellem dem.

2. Den bemyndigelse, der er nævnt i stk. 1, gives af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.

(afsnit udgår)

Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere samarbejde som omhandlet i stk. 1, retter anmodning til Kommissionen, der kan forelægge Rådet et forslag herom. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et forslag, giver den de berørte medlemsstater en begrundelse herfor.

3. En medlemsstat, som ønsker at deltage i et samarbejde, der er indført i overensstemmelse med denne artikel, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som afgiver en udtalelse til Rådet inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse. Inden fire måneder efter meddelelsen træffer Kommissionen afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige.

4. De retsakter og afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af samarbejdet, er underlagt alle de relevante bestemmelser i denne traktat, medmindre andet er fastsat i denne artikel og i artikel 43 og 44 i traktaten om Den Europæiske Union.

5. Denne artikel gælder med forbehold af protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.
